

Коефіцієнт маржинального прибутку, який розраховується як відношення маржинального прибутку до ціни, характеризує потенційну рентабельність базової машини і при його використанні для розрахунку C_H закладається така ж потенційна рентабельність нової машини, не викривлена розподілом по видах продукції постійних витрат.

Потенційна рентабельність нової машини закладається на стадії її проектування і природно вона повинна бути вище, ніж по базовій машині, але з ціллю забезпечення рівновигідності її виробництва порівняно з базовою у розрахунок нижньої межі ціни закладається коефіцієнт маржинального прибутку по базовій машині.

Умова рівновигідності визначається тим, що сумарний маржинальний прибуток по новій і базовій машинах при встановленні ціни на рівні C_H однаковий. Ця ситуація означає, що якщо підприємство прибуткове, то величина прибутку при виробництві нової машини залишиться та ж сама, що й при виробництві базової, а якщо підприємство збиткове, то величина збитку не зміниться.

З урахуванням ефективності нової машини, яка відобразиться в різниці між її верхньою (C_B) і нижньою межею, ціна може бути встановлена на більш високому рівні, який забезпечить належний прибуток підприємству.

Література

1. Долан Р. Дж., Саймон Г. Эффективное ценообразование. — М.: Экзамен, 2005. — 416 с.
2. Хейне Пол. Экономический образ мышления. — Пер. с англ. Издание второе. — М.: Дело, 1993. — 704 с.
3. Нэгл Т.Т., Холден Р. К. Стратегия и тактика ценообразования. — СПб.: Питер, 2001. — 544 с.

УДК 338.45

М. Г. Семенов, канд. екон. наук, доц. кафедри політичної економії обліково-економічних факультетів,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

СОЦІАЛЬНИЙ КАПІТАЛ ЯК ЧИННИК УСПІШНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Успіх підприємства у будь-якій сфері діяльності залежить не тільки від забезпечення ресурсами і їх якісних характеристик, а й від соціальної єдності колективу, доброзичливого ставлення один до одного, взаємопорозуміння і взаємодопомоги, всього того, що визначається як складові соціального капіталу. Соціальний капітал не має предметної форми виразу, проте він є продуктивним по своїй суті, так як позитивно налагоджені взаємовідносини в колективі виступають додатковим енергетичним ресурсом, що проявляється у більш високих результатах діяльності підприємства.

Social capital has not the subject form of the expression, but it is productive by its sence as a positive relationship in the staff is the added energetic resource that is expressed in higher results of the enterprise's activity.

Як окрема людина для досягнення певних успіхів мусить збагнути смисл і значення своїх дій і усвідомити, що вона є творцем власної еволюції, так і підприємство, як первинна ланка суспільного економічного організму, може успішно розвиватись через усвідомлення всіма членами колективу завдань і перспектив розвитку підприємства, розуміння кожною особою причетності до успіхів і невдач підприємства. Адже підприємство є не тільки господарюючим суб'єктом, а й колективом, соціальним утворенням, яке формує власну соціальну поведінку на основі певних норм, правил і зобов'язань у процесі реалізації виробничої програми.

Більших успіхів досягає саме та фірма, в якій забезпечується дійсна свобода кожного шляхом створення умов для використання його творчих можливостей та активізації здібностей. Причетність особистості до розвитку фірми, до досягнення позитивних результатів укріплює почуття власної значущості і гордості не тільки за себе, а й за фірму. Поведінка актора не залежно від його функціонального призначення і соціального статусу на підприємстві формується і трансформується під впливом соціального середовища, в якому він перебуває вже в силу того, що він є соціалізований елемент, а тому сам формує стан соціального капіталу.

Соціальний капітал — це та невидима, але значуща додаткова соціальна енергія, яка виникає в результаті позитивних взаємодій у певній соціальній структурі і конвертується у додатковий економічний ресурс, який забезпечує фірмі додатковий дохід. Виходячи з цього власники фірми не залежно від форми власності мусять усвідомлювати роль і значення соціального капіталу, розуміти його структуру і створювати найбільш сприятливі умови для його формування і розвитку.

Соціальний капітал не існує поза особистості. Він формується особистістю і його оточенням шляхом виховання позитивних якіс-

них характеристик. З огляду на роль і значення соціального капіталу можна сказати, що одна фірма відрізняється від іншої не сферою діяльності і асортиментом випускаємої продукції, а особистими якісними характеристиками людей, які працюють на них. Кожна людина постійно потребує визнання, поваги, любові і підтримки. Невдячність, зневага, недоброзичливість, непорядність руйнує життєву енергію колективу і гальмує розвиток фірми. Вдячність і доброзичливість у колективі — це найважливіші складові соціального капіталу. Вони формують позитивні емоції і виховують впевненість у собі і майбутньому колективу. Доброзичливість викликає до життя натхнення та ентузіазм у кожного окремого члена колективу, які заражають оточуючих викликаючи додаткову енергію, яка акумулюється в процесі господарської або виробничої діяльності і проявляється в результатах економічної діяльності.

Складовими соціального капіталу є злагода та порозуміння. Вони дозволяють активізувати сили, включати додаткові джерела енергії у вирішенні будь-яких завдань. Це мусить усвідомити в першу чергу керівництво фірми. Тому необхідно не принижувати, а звеличувати співробітників, адже успіх може бути гарантованим завдяки особистим якостям співробітників.

Література

1. Коулман Дж. Капитал социальный и человеческий. // Общественные науки и современность. — 2001. — № 3.
2. Мясникова Л. Деловые сети социального капитала. — МЭИМО. 2007. — № 7.
3. Радаев В. В. Понятие капитала, формы капиталов и их конвертация. // Общественные науки и современность. — 2003. — № 2.

УДК 331.101.6

В. М. Турчина, асистент
кафедри управління персоналом та економіки праці,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

УПРАВЛІННЯ ЕФЕКТИВНІСТЮ ПРАЦІ В КОНТЕКСТІ ЕВОЛЮЦІЇ ТЕОРІЙ ПІДПРИЄМСТВА

На основі дослідження особливостей еволюції теорій підприємства за ринкових умов зроблено спробу теоретичного обґрунтування місця мікроекономічного управління працею в сучасних теоріях